

zelf vreemde talen leerde en het Engelsch was begonnen met Thackeray. En bij dezen roep het tegendeel van een blokker. Eer de plaaggeest, die de zwaar-op-de-handschen belachelijk wist te maken. Levendig in gezelschap, en scherp. En vol grage belangstelling, ook voor het leven buiten de kunst. Beroemd om zijn nadoen van menschen en dieren, belangwekkend, toen al als heden nog, door de gelukkige woorden en uitdrukkingen, waarmee hij menschen, dingen, gebeurtenissen, als van een eigen kant gezien, te typeeren en te beoordeelen wist.

Wel heeft hijzelf me verteld, dat hij, pas onder „schilders” geplaatst, alles behalve zoo'n vrijmoedig, vernuftig ventje geweest was. Een schuchtere knaap veeleer, daar alles immers hem nieuw was en vreemd. Maar toch met het bewustzijn van die schuchterheid: en dan verandert het spoedig. Om het examen voor de academie te kunnen doen, had hij een maand of zes, zeven geteekend bij den schilder Valkenburg, dien hij terstond door zijn ijver getroffen had. Daarna op de academie twee jaar pleisterklas onder Allebé, één jaar schilderklas onder Wijnveld, vervolgens koninklijke subsidie, en hiermede naar Antwerpen, onder Verlat.

— Daar, vertelt Haverman, vonden ze me gewoon een pestkop, want ik heb er drommels poot-à-n gespeeld. Van Antwerpen naar Brussel, waar 'k begonnen ben op me zelf te schilderen. Ik zag er ook de groote, te weinig gewaardeerde Belgen: Dubois, Charles de Groux, Fourmois, H. de Brackeleer, De Winne.... Maar na een poos verlangde ik toch weer naar Holland, om onder Allebé te werken. Zelfs terwijl ik in België was, had hij me nu en dan

Tegen den avond, Walcheren, (pastel)
eigendom van Dr. K. Polano te 's Gravenhage.